

give Vidnesbyrd end saadanne, som før bemeldte Tid ere opgivne.

## § 46.

Antager den offentlige Anklager, at noget af de af Tiltalte opgivne Vidner ikke kan give Oplysning om den paatalte Sag, kan han opfordre Tiltalte til at angive, hvad han med et saadant Vidne vil bevise. Efterkommer Tiltalte ikke denne Opfordring, behøver Anklageren ikke ved sin Vidnestævning at indvarsle Vidnet. Tvist mellem Parterne om, hvorvidt et af Tiltalte opgivet Vidne skal indkaldes af Anklageren, afgøres ved Rettens Kjendelse.

Ligeledes bliver det ved Kjendelse at afgjøre, om Tiltalte kan faae Hovedforhandlingen af Sagen udsat til en senere Dag end den, paa hvilken den ellers kunde foretages, for ved egen Vidnestævning at indvarsle de Vidner, hvis Indkaldelse for Retten han ikke kan faae iværksat ved Anklagerens Vidnestævning.

## § 47.

Efter Anklagerens Forslag berammes af Retten en vis Dag til Hovedforhandlingen af Sagen. Derved paasees, at der levnes Anklageren og efter Omstændighederne ogsaa Tiltalte, hvis han angiver at have egen Vidnestævning at udtage, tilstrækkelig Tid til at udtage og med lovligt Varfel lade forkynde deres Vidnestævninger.

## § 48.

Vidnestævning udfærdiges efter den Stævnedes Udkast paa den i § 26 bestemte Maade og forkyndes efter Vidnets Opholdssted med samme Varfel, som i § 28 er tilstaaet Tiltalte.

Med Anklagerens Vidnestævning indkaldes tillige Tiltalte og hans Forsvarer, hvilken Sidstævnte gives 8 Dages Varfel, dog kan, hvis der vilde tilkomme Tiltalte et længere end dette Varfel, Stævningens Forkyndelse for ham bortfalde, imod at en Gjenpart af Stævningen fremlægges i et paa sædvanlig Maade (§ 33) berammet Retsmøde i det seneste 8 Dage før Hovedforhandlingens Foretagelse.

Udtager Tiltalte Vidnestævning, forkyndes den for Anklageren med 8 Dages Varfel.

## § 49.

Alle Personer, som ere indstævnedes, for at

afgive Forklaring, ere pligtige at møde paa det Sted, hvor Rigsretten holdes.

## § 50.

Naar Retten paa den til Hovedforhandlingen berammede Dag er sat, indkaldes den offentlige Anklager, Tiltalte og hans Forsvarer, og Rigsrettens Formand forkynder, hvilken Sag der kommer til Forhandling.

## § 51.

Udebliver den Tiltalte uden at lade anmeldte lovligt Forfald, forholdes efter § 42. Bliver lovligt Forfald for ham anmeldt, afgjør Retten efter dettes og Sagens Betsaffenhed, om denne desuagtet bør nyde Fremme eller bør udsættes.

## § 52.

Skal Sagen fremmes, oplæses Vidnestævningerne af Retskrivneren, og de til at afgive Forklaring indkaldte Personer paaraabes.

Er nogen af dem udebleven, træffer Retten Foranstaltning til, at han om muligt strax bringes tilstede. Kan dette ikke skee, har Retten, efter at der er givet begge Parter Leilighed til at ytre sig derover, at afgjøre, om Vidnets Forklaring maa ansees saa vigtig for Sagen, at denne bør udsættes, indtil Vidnet kan komme tilstede, eller dets Forklaring paa anden Maade kan erhverves (§ 35). Udsættes Sagen, paalægges det Vidnerne at møde paa ny en bestemt Dag, til hvilken Sagen udsættes, med mindre det bliver nødvendigt at indkalde dem ved ny Vidnestævning.

## § 53.

Udebliver et Vidne uden at oplyse lovligt Forfald, idømmer Retten det Væder indtil 100 Rbd. eller simpelt Fængsel indtil 14 Dage, hvortil, hvis Sagen formedelst dets Udeblivelse maa udsættes, kommer Erstatning for de derved forarsagede Omkostninger. Indsender Vidnet Indsigelse mod Kjendelsen inden Forløb af 14 Dage efter dens Forkyndelse og beviser lovligt Forfald, kan Retten ved en ny Kjendelse ophæve den forrige.

## § 54.

Er Vidnerne tilstede, eller er det afgjort, at Sagen, et eller flere Vidners Udeblivelse uagtet, uden Ophold skal nyde Fremme, be- give Vidnerne sig ind i det for dem bestemte Varfel.